

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 17 grudnia 2014 r.****w sprawie uznania Japonii zgodnie z dyrektywą 2008/106/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw***(notyfikowanajako dokument nr C(2014) 9590)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/935/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/106/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie minimalnego poziomu wyszkolenia marynarzy ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2008/106/WE państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zatwierdzeniu świadectw kompetencji marynarzy wydawanych przez państwa trzecie, pod warunkiem że dane państwo trzecie jest uznane przez Komisję. Takie państwa trzecie muszą spełnić wszystkie wymogi konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht (konwencja STCW) z 1978 r., wraz ze zmianami.
- (2) Pismem z dnia 13 maja 2005 r. władze Republiki Cypryjskiej wniosły o uznanie Japonii. W odpowiedzi na ten wniosek Komisja skontaktowała się z władzami Japonii, aby przeprowadzić ocenę systemu szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw w celu sprawdzenia, czy kraj ten spełnia wszystkie wymogi konwencji STCW i czy podjęto odpowiednie działania w celu zapobieżenia oszustwom w odniesieniu do świadectw. Wyjaśniono, że ocena będzie się opierała na wynikach kontroli stanu faktycznego, którą przeprowadzą eksperci z Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu. Po dłuższej dyskusji na temat ram prawnych Unii Europejskiej władze Japonii wyraziły zgodę na inspekcję pismem z dnia 8 marca 2011 r. Następnie Komisja przeprowadziła ocenę systemu szkolenia marynarzy oraz wydawania im świadectw w Japonii, opierając się na wynikach kontroli przeprowadzonej przez ekspertów z Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu w lutym 2012 r. i na odpowiedzi władz Japonii z 10 stycznia 2014 r. na pismo z dnia 25 października 2012 r., w którym zwrócono się do tego państwa o przedłożenie dobrowolnego planu działań naprawczych.
- (3) Ocena nie wykazała poważnych problemów, choć zidentyfikowano kilka obszarów wymagających uwagi. W szczególności w systemie norm jakości administracji morskiej oraz instytucji kształcenia i szkolenia morskiego nie uwzględniono niektórych procesów. Ponadto programy nauczania i szkolenie praktyczne opracowane na podstawie norm krajowych nie zapewniały osiągnięcia pewnych zalecanych standardów kompetencji w ramach kursów ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej.
- (4) Japońskie prawodawstwo umożliwiała kandydatom ubiegającym się o świadectwo odbycie praktyki morskiej na statku o maksymalnej pojemności mniejszej niż pojemność odpowiadająca świadectwu lub o maksymalnej mocy napędowej mniejszej niż moc odpowiadająca świadectwu lub na pokładzie statków rybackich lub statków straży przybrzeżnej. Aby zagwarantować, że tego typu praktyka morska była stosowna do świadectwa, o które złożono wniosek, oraz że podczas praktyki morskiej zdobyto wszystkie istotne kompetencje, administracja stosowała pewne kryteria dotyczące kandydatów, którzy odbyli 12-miesięczną praktykę morską w ramach zatwierdzonego programu szkoleniowego. Na podstawie analizy dokumentacji dostarczonej przez władze Japonii stwierdzono jednak, że administracja ta nie była w stanie zapewnić, by tego typu praktyka morska była stosowna do świadectwa, o które złożono wniosek, oraz że kandydaci, którzy odbyli 36-miesięczną praktykę morską, zdobyli podczas tej praktyki morskiej wszystkie istotne kompetencje. Okazało się również, że administracja nie zapewniła, by tego rodzaju praktyka morska była stosowna do świadectwa, o które złożono wniosek, oraz by wszyscy kandydaci ubiegający się o przedłużenie ważności świadectwa lub podniesienie kwalifikacji zdobyli w trakcie tej praktyki morskiej wszystkie istotne kompetencje.
- (5) Ponadto administracja wymagała, aby kandydaci, którzy odbyli 12-miesięczną zatwierdzoną praktykę morską w ramach zatwierdzonego programu szkoleniowego i chcieli ubiegać się o świadectwo na poziomie operacyjnym, ukończyli zatwierdzone kształcenie. Okazało się jednak, że administracja nie wymagała ukończenia zatwierdzonego kształcenia od kandydatów, którzy odbyli 36-miesięczną praktykę morską i chcieli ubiegać się o świadectwo na poziomie operacyjnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 3.12.2008, s. 33.

- (6) Pismem z dnia 5 czerwca 2014 r. Komisja zwróciła się do władz Japonii o przekazanie niezbędnych wyjaśnień kwestii przedstawionych w ocenie, które poparto odpowiednią dokumentacją. Władze Japonii przekazały swoją odpowiedź w dniu 4 sierpnia 2014 r.
- (7) W ramach odpowiedzi władze Japonii dostarczyły dokumentację w celu wykazania, że wszystkie brakujące procesy są obecnie objęte systemem norm jakości. Ponadto opracowały one nowe przepisy i zmodernizowały infrastrukturę, aby uwzględnić brakujące standardy w kursach ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej.
- (8) W odniesieniu do weryfikacji przez administrację, że praktyka morska jest stosowna do świadectwa, o które złożono wnioski, oraz że kandydaci, którzy odbyli 36-miesięczną praktykę morską oraz ci, którzy ubiegają się o przedłużenie ważności świadectwa lub podniesienie swoich kwalifikacji zdobyli podczas praktyki morskiej wszystkie istotne kompetencje, władze Japonii stwierdziły, że stosują kryteria przyznawania świadectw i przedłużania ich ważności oraz podnoszenia kwalifikacji powiązane z rozmiarem statku, obszarem żegludowym i funkcją pełnioną na statku. Stosowania takich kryteriów nie da się jednak w wystarczający sposób wykazać na podstawie przekazanych informacji.
- (9) W odniesieniu do ukończenia zatwierdzonego kształcenia przez kandydatów, którzy ubiegają się o świadectwo na poziomie operacyjnym i odbyli 36-miesięczną praktykę morską, władze Japonii stwierdziły, że przestrzegają odpowiednich wymagań konwencji STCW. Faktu tego nie da się jednak w wystarczający sposób wykazać na podstawie przekazanych informacji.
- (10) Pomimo że uzasadnienia przedstawione w odniesieniu do dwóch ostatnich kwestii nie rozpraszają całkowicie obaw wyrażonych w ocenie, ogólny poziom zgodności z wymogami konwencji STCW dotyczącymi szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw zapewniany przez Japonię nie jest kwestionowany.
- (11) Ostateczne wyniki oceny wskazują, że Japonia spełnia wymogi konwencji STCW, przy czym podjęła ona stosowne środki zapobiegające oszustwom w odniesieniu do świadectw.
- (12) Państwa członkowskie otrzymały sprawozdanie z wyników oceny.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniom Morza przez Statki,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym uznaje się Japonię do celów art. 19 dyrektywy 2008/106/WE w odniesieniu do systemów szkolenia marynarzy i wydawania im świadectw.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji